יאם כל עדת ישראל ישנו ונעלם רבר מעיני הקהל ועשן אזזת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו ונודעה הזזטאת אשר זזטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לזטאת והביאו אתו לפני אהל מועד וסמכן זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושיזט את הפר לפני יהוה ושיזט את הפר לפני יהוה ושיזט מועד וטבל הכהן אצבעו פון הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת ומון הדם יתן על קרנת המזבזז אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מוצד העללה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מוצד העללה אשר פרובות ועשה לפר הוועדה לשלה לפר עשום על מוציה ושרף את הפר על הוא הכהן ונסלות להם והוציא את הפר אל מוזוף למוזנה ושרף אתו מללה אשר לא את הפר אל מוזוף למוזנה ושרף אתו אשר לא אשר לא מוכל מצות יהוה אלהין אשר לא אשר לא אשר באות מוכל מצות יהוה אלהין אשר לא

אשר צשייא ידושא ועשה אדות מככל מצות יהוה אלהין אשר כא תעשינה בענגה ואשם או הורע אליו דושאתו אשר דושא בה והביא את קרבנו שעיר עדים זכר תמים וסמך ידו על ראש השעיר ושדוש אתו במקום אשר ישדוש את העלה לפני יהוה דושאת הוא וכיקדו הכהן מדם הדושאת באצבעו וגתן על קרנת מזבדו העלה ואדר דמו ישפר אל יסוד מזבדו העלה ואת כל זולבן יקשיר המזבדוה

אתו במקום אשר ישיזש את העכה כפני הוה זוטאת הוא וכ עו.

הכהן מודם הזזטאת באצבעו וגתן על קרגת מזבוז העלה ואדי
דמו ישפך אל יסוד מזבוז העלה ואת כל זולבן יקטיר המזבוזה
כזולב זבזז השלמים וכפר עליין הכהן מוזטאתו ונסלוז לו
ואם נפש אזת תוזטא בשננה מעם הארץ בעשתה אזזת ממצוד
יהוה אשר לא תעשילה ואשם או הודע אכין זוטאתו אשר זזטא
יהוה אשר לא תעשילה ואשם או הודע אכין זוטאתו אשר זזטא
והביא קרבנו שעירת עודם תמימה נקבה על זוטאתו אשר זזטא
וסמר את ידו על ראש הזזטאת ושיזט את הזזטאת במקום העלה
ולקוז הכהן מודמה באצבעו ונתן על קרנת מוביז העלה ואת כל
דמה ישופר אל יסוד המובוז ואת כל זולבה יסיר כאשר הוסר זולב
מעל זבוז השלמות והקטיר הכהן המובוזה לריוז ניזוזו ליהוה וכפר

ואם כבש יביא קרבנו לזזטאת נקבה תמימה יביאנה וסמך את ידו על ראש הזזטאת ושיזט אתה לזזטאת במקום אשר ישיזט אדד העכק ולקוז הכהן מרם הזזטאת באצבעי ונתן על קרנה בואבדו העלכה ואת כל דמת ישפך אל יסוד המזבזז ואת כל זזלבה יסיר כאשר יוסר זוכב הכשב מזבזז השלמים והקשיר הכהן ארתם המזביזה על אש" יהוה וכפר עליו הכהן על זזשאתו אשר זזשא

ונפש" כי תוושא ושבועה קול אלה והוא עד או ראה או ידעאם לוא איד ונשא עונו או נפש" אשר תגע בכל דבר שכוא או בנבלת זדיה שמאה או בנבלת בהמה שמאה או בנבלת שרץ שמא ונעכלם מכולו והוא שמא ואשם או כי יגע בשמאת אדם ככל שמאדתו אשר ישמא בה וגעכם מכונן והוא ידע ואשם או צפש כי תשבע לבשא בשפתים כהרע או כהישיב ככל אשר יבשא האדם בשבעה וצעלם כוכונו והוא ידע ואשם כאוות כואלה והיהכי יאשם כאוות וגעיכם בומנו והוא יין לושש לכיה והביא את אשמו כיהוה עיכ מאכה והתורה אשר זושא לכיה והביא את אשמו כיהוה עיכי זושאתו אשר זושא נקבה מין הצאן כשבה או שעירד עיזים כיזשאת וכפר עכיו הכהן מוזשאתו ואם כא תגיע ירו די שדה והביא את אשמו אשר זושא שתי תרים אן שניי בני יונה כיהור אדור כנושאת ואדור כעכה והביא אתם אל הכהן והקריב אדת אשר כיושאת ראשונה וכוכה את ראשון מכוכל ערפו וכא יבדיכ והזה כורם היושאת על קיר המזבון והגעאר בדם יכוצה אכ יסור המוצדו זוטאת הוא ואת העלי יעשה עלה כמשפט וכפר לכיו הכהן בוזוטאתו אשר זזשא ונסכיז כו תשיג ידו כשתי תרים או כשני בני יונה והביא את קרבנו אשר זושא עשירת האפה סלת לוזשאת לא ישים עליה שמון וכא יתן עכייד. לבנה כי זוטאת הוא והביאה אל הכהן וקבוץ הכהן מכונה בוכוא קמצו את אוכרתה והקטיר המובזוה על אשי יהור ווטאת הוא וכפר עליו הכהן על זוטאתו אשר זוטא מאזות מאלה ונסלוז כו והיתה ככהן כמצוןה צפש כי תמעל מעל וזושאה בשונה מקדשי יהוה אל משה לאת אשמו כיהור איל תמים מין הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדשי לאשם ואת אשר זושא מון הקדש ישלם ואת זומישתו יוסף עלייו וידבר יהוה אל משה לאכור

ונתן אתו ככהן והכהן יכפר עכיו באיל האשם ונסכוז כו